

ΠΡΩΤΟΠΛΑΝΟ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ • ΜΑΡΤΙΟΣ 2005 • Νο. 168

Ένας «δικός μας άνθρωπος» στο παιχνίδι των όσκαρ

του Σωτήρη Ζήκου

Η τελετή απονομής των όσκαρ και ό,τι προηγείται και διαδίδεται περί αυτής, δεν είναι παρά ένας ακόμα αναγνωρίσιμος «κοινός τόπος» (εικονικής πραγματικότητας): για να έχουμε να λέμε. Ειδικά για μας τους Έλληνες έχει πάψει εδώ και χρόνια να είναι μια υπόθεση άμεσου (εθνικού) ενδιαφέροντος, όπως αντίθετα συνέβη με το Μουντιάλ και συμβαίνει με τη Γιουροβίζιον, αφού καμία ελληνική παραγωγή δεν έχει φτάσει στα τελικά της κατηγορίας Καλύτερης Ξενόγλωσσας Ταινίας. Κάπου πήγαμε να πιάσουμε μια «επαφή» με την ταινία *Γάμος αλά ελληνικά*, αλλά ήταν τέτοιο το θέμα της που δεν μας έκανε να αισθανθούμε και πολύ «εθνικά υπερήφανοι», ενώ κινηματογραφικά την είδαμε σαν μια καθαρή (διασκεδαστική) αμερικανιά. Έτσι και φέτος λοιπόν, για άλλη μια φορά, δεν παίζουμε πουθενά, σε καμία κατηγορία υποψηφιοτήτων στα τελικά των όσκαρ. Άρα το θέμα δεν φαίνεται να μας αφορά (όσους και όσο τους αφορά) παρά μόνο ως σινεφίλ γκλαμουριά και τηλε-οπτικό θέαμα πάλι. Κι όμως, ανάμεσα στις ταινίες που παίζουν φέτος στα όσκαρ υπάρχει και μία, με πέντε υποψηφιότητες, που την υπογράφει ένας «δικός μας άνθρωπος». Αναφέρομαι στην ταινία *Πλαγίως (Sideways)* του Αλεξάντερ Πέιν. Όχι γιατί ο Αλεξάντερ Πέιν είναι ελληνικής καταγωγής, αλλά γιατί ήρθε ο ίδιος –μαζί με την ταινία του–, στη Θεσσαλονίκη, ως μέλος της κριτικής επιτροπής του 45ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και έμεινε μέρες και ήταν πάντοτε πρόθυμος να συζητήσει για την ταινία του και γενικά για τον κινηματογράφο, και γιατί παρακολούθησε (ως μέρος του κοινού) το masterclass του ισπανού σκηνοθέτη Βίκτορ Ερίθε και γιατί δήλωνε ευγνώμων για την πρόσκληση που του έγινε και την ευκαιρία που του δόθηκε να έρθει σε επαφή (αυτός και η ταινία του) με το κοινό του φεστιβάλ. Κι όλα αυτά ενώ θα μπορούσε να συναναστρέφεται με σταρ του Χόλιγουντ, όπως τον Τζορτζ Κλούνεϊ του οποίου την πρόταση για να παίξει στην ταινία *Πλαγίως* απέρριψε γιατί «δεν κολλούσε με το ρόλο». Από την άποψη αυτή θεωρώ ότι ο Αλεξάντερ Πέιν είναι «ο δικός μας άνθρωπος» (επί της ουσίας), αλλά και για την ίδια την ταινία του που έφτιαξε μ' ένα πνεύμα ευρωπαϊκό, παίρνοντας ένα σοβαρό ρίσκο για τα αμερικανικά δεδομένα. Αν και υποψιάζομαι πως οι περισσότεροι εδώ (άρχισαν να) τον εκτιμούν (κυρίως) για το τελευταίο. Any way, που λένε συνήθως και στο χωριό μας.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΓΑΛΛΟΦΩΝΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ ΚΑΙ ΣΤΑ ΟΣΚΑΡ ΚΑΛΑ ΚΡΑΣΙΑ

ΤΟ «ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ»
ΣΙΝΕΜΑ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Ο ΝΕΚΡΟΡΕΑΛΙΣΜΟΣ

Yevgeni Yufit (Αγία Πετρούπολη, 1961)

Σπούδασε μηχανολόγος μηχανικός. Στην νεότητά του ασχολήθηκε με τη ζωγραφική και τη φωτογραφία. Μαθήτευσε δίπλα στον Aleksandr Sokolov. Το 1984 ίδρυσε το ανεξάρτητο στούντιο Mzhalala. Μέλος του κινήματος «παράλληλο σινεμά», ιδρυτής του «νεκρορεαλισμού». Η αποσύνθεση του κοινωνικού ρεαλισμού έδωσε ζωή σ' ένα νέο ρεαλισμό —το νεκρορεαλισμό. Η φιλμογραφία του περιλαμβάνει ταινίες όπως *Daddy, Father Frost is Dead* (1991), *The Wooden Room* (1995), *Silver Heads* (1998), *Killed by Lightning* (2002), *Bipedalism* (2005).

Ο θάνατος ως μια φυσική πραγματικότητα, μαύρο χιούμορ, το παράλογο, πειραματισμός είναι σημεία εστίασης. Σουρεαλισμός, στοιχεία από την αρχαία μυθολογία, η ρωσική λαϊκή παράδοση, παραμύθια με σκοτεινή ατμόσφαιρα, οι επιρροές. Τα πρόσωπα στις ταινίες είναι επιστήμονες, καλλιτέχνες, ειρηνιστές, γυναίκες. Είναι ασυνήθιστες προσωπικότητες που κάνουν ενέργειες που σοκάρουν: επιδίδονται σε ομοφυλόφιλες ερωτικές πράξεις, τσακώνονται, αυτοκτονούν, διοργανώνουν παράξενα επιστημονικά πειράματα σε ανθρώπους.

Μια ρωσίδα κριτικός αναφέρει σχετικά: «Η φύση διαμορφώνει το φόντο και τα δραματικά πρόσωπα συνεισφέρουν στη σκοτεινή και γεμάτη εντάσεις ατμόσφαιρα των ταινιών του. Το μοντάζ με το πέρασμα του χρόνου εξαφανίζεται και ο Yevgeni Yufit αρχίζει να προτιμά πλέον πιο αργά σε ρυθμό και μεγαλύτερης χρονικής διάρκειας, κάνοντας αναφορές ή υπενθυμίζοντας στο θεατή τις άλλες του δραστηριότητες ως ζωγράφου και φωτογράφου».

Ο μοναδικός σύνδεσμός του με τη ρωσική καλλιτεχνική παράδοση είναι ο Daniil Charms.

Το πρόσφατο φεστιβάλ του Ρότερνταμ διοργάνωσε μια ρετροσπεκτιβία στο έργο του.

Data: <http://www.filmfestivalrotterdam.com/en/>

Ilya Khrzhanovsky (Μόσχα, 1975).

Αποφοίτησε από την περίφημη κινηματογραφική σχολή της Μόσχας VGIK. Σκηνοθέτησε θεατρικές παραστάσεις και μια μικρού μήκους. 4 είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους και προβλήθηκε στα φεστιβάλ Βενετίας (2004) και Ρότερνταμ (2005) όπου βραβεύτηκε από τον Δημήτρη Εϊπίδη με το βραβείο Theo Van Gogh. Στην πατρίδα του αντιμετωπίζει προβλήματα με τη λογοκρισία. Βασίζεται σ' ένα σενάριο του νέου πρωτοποριακού συγγραφέα Vladimir Sorokin. Τέσσερις άγνωστοι —τρεις άνδρες και μια γυναίκα— συναντιούνται σ' ένα μοσχοβίτικο κλαμπ. Συζητούν για τις ζωές τους λέγοντας ο ένας στον άλλον ψέματα: μια πόρνη δηλώνει υπεύθυνη δημοσίων σχέσεων, ένας χασάπης δικηγόρος, ένας χορδιστής πιάνων δηλώνει επιστήμονας. Η αφήγηση επικεντρώνεται στο πρόσωπο της πόρνης. Όπως σημειώνει ένας κριτικός: «Δημιουργεί ένα αφηρημένο αίσθημα τρόμου. Έχει μια αυτοκαταστροφική ενέργεια». «Το 4 αναφέρεται στο πως η πραγματικότητα σμιλεύει τον ανθρώπινο ατομισμό μετατρέποντας ένα μοναδικό πρόσωπο σε ένα κομμάτι κρέατος. Έχει σχέση για το πόσο δύσκολο είναι να είμαστε οι αληθινοί εαυτοί μας. Οι ήρωες είναι η γενιά μου», δηλώνει ο ίδιος.

Data: <http://www.venice-days.com>

Tania Detkina (Μόσχα, 1964).

Σπούδασε Αρχιτεκτονική. Μέχρι το 1998 ασχολήθηκε με τη media art εκθέτοντας μεταξύ άλλων και στο MoMA. Σπούδασε σενάριο και σκηνοθεσία με καθηγητή τον Alexei German. Εργάστηκε στην τηλεόραση. Η πρώτη της μεγάλου μήκους *Rakostnik* προβλήθηκε στο Forum του φεστιβάλ Βερολίνου (2005) αλλά χωρίς την παρουσία της καθώς δεν μπόρεσε να παραστεί αφού δεν της χορηγήθηκε βίζα. Ένας δυσάρεστημένος και ερωτευμένος απολυμένος επιστάτης, η γοπευτική εργοδότρια του, η οικογένεια της, ένας παγιδευμένος με εκρηκτικά σκύλος: είναι τα κεντρικά σημεία της αφήγησης. «Πάντα ήθελα να κάνω μια ασπρόμαυρη ταινία και έτσι την έκανα. Όταν σπούδασα είχα μεγάλους βαθμούς στο χρώμα και χαμηλή επίδοση στην ασπρόμαυρη φωτογραφία. Η ασπρόμαυρη φωτογραφία είναι σαν μαγεία, το υψηλότερο επίπεδο. Πολύ λίγοι καλλιτεχνικοί διευθυντές και διευθυντές φωτογραφίας μπορούν να την προσεγγίσουν».

Data: <http://www.detkina.ru>

Renata Litvinova (Μόσχα, 1967).

Θεωρείται ως μια cult φιγούρα στο τοπίο του νέου ρωσικού κινηματογράφου. Σπούδασε συγγραφή σεναρίου. Ασχολήθηκε επίσης με την παραγωγή ταινιών και την υποκριτική συμμετέχοντας σε ταινίες του Peter Greenaway και της Kira Muratova, η οποία της δημιούργησε τη δημόσια εικόνα της: μια παράξενη μείξη στοιχείων από χαρακτήρες όπως της femme fatale, βαμπ, ντίβας, παρθένου και θεάς. *Goddess* (2004) είναι η πρώτη της μεγάλου μήκους, με αναφορές σε παραμύθια όπως της Σταχτοπούτας και της Αλίκης στη Χώρα των Θαυμάτων. Μια ντετέκτιβ που προσπαθεί να επιλύσει το μυστήριο της απαγωγής ενός κοριτσιού. Στο soundtrack της ταινίας ακούγονται τραγούδια του Nick Cave. «Στην ταινία *Goddess* πραγματικότητα και μυστήριο, ζωή και φαντασία διασταυρώνονται με ένα στυλιζαρισμένο και μοδάτο και παρόλα αυτά απόλυτα λογικό τρόπο. Η Litvinova δημιουργεί το δικό της φανταστικό καλλιτεχνικό χώρο από το αποστειρωμένο κενό. Η ταινία είναι ένας κατάλογος από μοδάτους εσωτερικούς χώρους: είναι ο θρίαμβος της λαμπερής φόρμας», αναφέρει ένας κριτικός.

Data: <http://renatochka.by.ru/rl/news/index.html>

Svetlana Baskova (Μόσχα, 1965).

Σπούδασε αρχιτεκτονική. Ασχολήθηκε με τα εικαστικά. Πέρασε στον χώρο του κινηματογράφου σκηνοθετώντας 5 ταινίες. Ανήκει στον χώρο του «Παράλληλου σινεμά», ένα ανεξάρτητο υπόγειο κύκλωμα που αναπτύχθηκε στα χρόνια της περεστρόικα. Οι ταινίες της χαρακτηρίζονται «αβάστακτες για την ασυμβίβαστη απεικόνιση του περιγύρου, για την απελπισία και την απουσία κάθε προοπτικής». Η ταινία της *Green Elephant* (1999) απαγορεύτηκε από τις αρχές λόγω των εικόνων του προκαλούσαν σοκ και των τολμηρών διαλόγων. Είναι ένα δράμα για τον πόλεμο στην Τσετσενία. Δύο αξιωματικοί έγκλειστοι σ' ένα κελί φυλακής προσπαθούν να λύσουν τα ψυχολογικά κοινωνικά προβλήματα. Χαρακτήρες που βασίζονται σ' αυτούς της commedia dell' arte, ρεαλιστικοί διάλογοι, ένταση και ψυχολογική βία: είναι τα στοιχεία της. Η ταινία σύμφωνα με τις κριτικές απεικονίζει «ένα πολύ άγριο μοντέλο ανδρικού κόσμου που βασίζεται στον μιλιταρισμό και στη βία».

Data: <http://www.geocities.com/Istepanov/sveta.htm>

ΠΡΩΤΟΠΛΑΝΟ EUROPA CINEMAS

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 168 • ΜΑΡΤΙΟΣ 2005

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ
ΣΥΝΤΑΞΗ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΡΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΜΗΛΩΣΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΓΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:
Πλ. Αριστοτέλους 10, 546 23 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: 2310 378 400 • e-mail: info@filmfestival.gr
www.filmfestival.gr

Για παρατηρήσεις, σχόλια, ιδέες, προτάσεις για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου και το Πρώτο Πλάνο, στείλτε το mail σας στη διεύθυνση newsletter@filmfestival.gr

Η Τρέισυ Σεβαλιέ επισκέπτεται τη Θεσσαλονίκη
Δευτέρα 7 Μαρτίου, στις 18:00, αίθουσα ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Το British Council, οι Εκδόσεις Ωκεανίδα και το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης φέρνουν την Τρέισυ Σεβαλιέ κοντά στους Θεσσαλονικείς αναγνώστες της για μία γνωριμία με την ίδια και το έργο της με αφορμή την έκδοση του νέου της βιβλίου με τίτλο «*Η Κυρία και ο Μονόκερος*». Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης η συγγραφέας θα παρουσιάσει τη δουλειά της και παράλληλα θα απαντήσει σε ερωτήσεις του κοινού σχετικά με τα βιβλία της. Η εκδήλωση θα συνοδευτεί από την προβολή της ταινίας *Το Κορίτσι με το Μαργαριταρένιο Σκουλαρίκι* που βασίζεται στο ομότιτλο βιβλίο της. Η παρουσίαση θα πραγματοποιηθεί στα Αγγλικά και η εκδήλωση θα είναι ελεύθερη για το κοινό. Θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας.

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ

ΟΛΥΜΠΙΟΝ & ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 1-10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2005

Εάν τα επτά χρόνια... φαγούρας θεωρούνται ως η κρίσιμη καμπή κατά την οποία δοκιμάζεται ένας γάμος, μάλλον δε συντρέχει αντίστοιχος λόγος στην περίπτωση της σχέσης του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης με το κοινό του. Στην έβδομη χρονιά τους, οι Εικόνες του 21ου αιώνα συνεχίζουν να βρίσκονται... στην ανάπτυξη, διατηρώντας τους κεντρικούς άξονες της στοχοθεσίας τους, ενώ παράλληλα εμπλουτίζονται με μια σειρά εκδηλώσεων και αφιερωμάτων. Ας τα πάρουμε όμως με τη σειρά.

Στο επίκεντρο του φετινού Φεστιβάλ βρίσκονται οι θεματικές της μετανάστευσης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που διαχέονται μέσα στις κεντρικές ενότητες του: στις "Όψεις του κόσμου", που περιλαμβάνουν εν γένει σύγχρονα θέματα κοινωνικού και πολιτικού προβληματισμού. Στα "Πορτρέτα-ανθρώπινες ιστορίες", όπου ο άνθρωπος αναδεικνύεται ως κυρίαρχο στοιχείο της αφήγησης. Στις "Μικρές αφηγήσεις", όπου μικρές προσωπικές ιστορίες αντιμετωπίζονται μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο της καθημερινότητας. Στο "Κοινωνία και περιβάλλον", όπου εξετάζεται η σχέση του ατόμου και της κοινωνίας με τα προβλήματα του περιβάλλοντος, όπως και οι ποικίλες προεκτάσεις τους. Τέλος, μια ενότητα ειδικά αφιερωμένη σε όσους... δεν πάνε σπίτι τους απόψε: κάτω από τον γενικό τίτλο "Αργά τη νύχτα", οργανώνονται μεταμεσονύκτιπες προβολές μουσικών ντοκιμαντέρ αλλά και πιο "ενήλικων" θεμάτων.

Αυτή όμως είναι μονάχα η αρχή, καθώς ο δρόμος έξω από την αίθουσα οδηγεί με ακρίβεια σε μια πληθώρα παράλληλων προγραμμάτων. Με αφορμή τη συμπλήρωση των 60 χρόνων από το Άουσβιτς, και καθώς ζούμε σε μια πόλη που οφείλει να επιδεικνύει ιδιαίτερη ευαισθησία σε αυτές τις τραυματικές μνήμες της σύγχρονης ιστορίας, προβάλλεται σειρά ταινιών που ασχολούνται με το Ολοκαύτωμα.

Επίσης, στη λογική του κεντρικού προβληματισμού του φετινού Φεστιβάλ, διοργανώνονται: α) **αφιέρωμα και ανοιχτή συζήτηση γύρω από τη μετανάστευση**, το οποίο περιλαμβάνει ταινίες από την Ελλάδα και το εξωτερικό που καταπιάνονται με το συγκεκριμένο θέμα, αλλά και μια ημερίδα με τη συμμετοχή ειδικών και σκηνοθετών, β) **αφιέρωμα στο Φεστιβάλ Ανθρώπινων Δικαιωμάτων της Νέας Υόρκης (Human Rights Watch Film Festival)**, στο οποίο θα προβληθούν ταινίες από το πρόσφατο πρόγραμμά του, ενώ η ίδια η διευθύντριά του, Bruni Burges, θα παρουσιάσει το περιεχόμενο και τους στόχους του. Συγγενής με τα παραπάνω είναι

εξάλλου και η ανοιχτή συζήτηση γύρω από τον πολιτικό κινηματογράφο, στην οποία θα μιλήσουν δύο σκηνοθέτες, ο Βέλγος Paul Pauwels και ο Ιταλός Stefano Tealdi.

Ακόμη, το κοινό της Θεσσαλονίκης θα έχει την ευκαιρία να γνωρίσει το έργο της Φινλανδής σκηνοθέτιδας Pirjo Honkasalo, της οποίας το έργο εστιάζει κυρίως στα ανθρώπινα δικαιώματα και του Καναδού ντοκιμαντερίστα Pierre Perrault, που ασχολείται με τα ζητήματα της εκβιομηχάνισης και της παγκοσμιοποίησης. Από κοντά και ο συμπατριώτης του, εικαστικός και σκηνοθέτης Peter Mettler, ο οποίος θα παρουσιάσει την έκθεσή του Teledivinity, αποτελούμενη από φωτογραφικό υλικό και οπτικοακουστική εγκατάσταση.

Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, κατά συνέπεια και το μικρό του αδερφάκι, δεν τα θεωρούσα ποτέ "φεστιβάλ των βραβείων". Απόλυτα λογικό, λοιπόν, να επαφίεται η απονομή τους στο κοινό: **δύο βραβεία για ταινίες άνω των 45'** (αυτά συνοδεύονται και από 3000 ευρώ για την καθεμία), **άλλα τόσα για ταινίες κάτω των 45'**.

Να μην ξεχνάμε, βεβαίως, και το βραβείο της FIPRESCI (Διεθνής Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου, αν προτιμάτε), που απονέμεται σε μια ελληνική και μία ξένη ταινία. Αν τα παραπάνω δε σας φάνηκαν αρκετά, ή απλώς σας άνοιξαν την όρεξη... υπομονή μέχρι την **Touch the Sound του Thomas Riedelsheimer**, δηλαδή την ταινία **έναρξης του Φεστιβάλ**. Για άλλη μια φορά, ραντεβού στις αίθουσες!

Κωνσταντίνος Σαμαράς

Όσοι επιθυμούν να εργαστούν εθελοντικά στο 7ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης (1-10 Απριλίου 2004), μπορούν να επικοινωνήσουν στο τηλ. 2310 378431 με την κ. Αντιγόνη Μιξαφέντη, καθημερινά από 10:00-17:00.

Ο Κιρίκου και η μάγισσα Καράμπα

Ταινία κινουμένων σχεδίων, γαλλικής παραγωγής, βασισμένη σ' ένα μύθο της δυτικής Αφρικής, που αφηγείται τη μεγάλη περιπέτεια του μικροσκοπικού Κιρίκου. Ο Κιρίκου είναι ένα παράξενο παιδί με υπερφυσικές ικανότητες. Έχοντας εφόδια αυτά με τα οποία τον προίκει η φύση, και τη συμπαράσταση της μητέρας του, ξεκινά να αντιμετωπίσει τη μάγισσα Καράμπα που δυναστεύει το χωριό

που ζουν ο Κιρίκου και η φυλή του, προκαλώντας ξηρασία και καταπίνοντας (όπως φημολογείται) όσους προσπαθούν να την σκοτώσουν. Στην πορεία του ταξιδιού, ενός ταξιδιού όπου η μάγισσα έχει πρωταγωνιστικό ρόλο, ανακαλύπτει με τη βοήθεια του σοφού παππού του, που βρίσκεται στο λησμονημένο βουνό, ένα μυστικό τεράστιας σημασίας που το χρησιμοποιεί κατάλληλα για να πετύχει το σκοπό του και να δώσει τέλος στα προβλήματα του χωριού του. Κι όλα αυτά μέσα στα όμορφα τοπία μιας μυθικής Αφρικής.

☞ **Κυριακή 6 Μαρτίου, ώρα 12:00**

Ο Πήτερ Παν στη Χώρα του Ποτέ

Ένα ταξίδι από τη γη των ανθρώπων στην Ονειροχώρα όπου τα παιδιά παραμένουν πάντα παιδιά. Όλα ξεκινούν όταν ένα αγόρι στο Λονδίνο που δεν μεγαλώνει ποτέ, ψάχνει να βρει τη χαμένη του σκιά και φτάνει στο παράθυρο των Ντάρλινγκ. Εκεί συναντά τρία παιδιά, τη Γουέντι και τ' αδελφά της Τζον και Μάικλ, και με τη βοήθεια της νεραϊδόσκονης που προσφέρει η μικρο-

σκοπική νεραϊδούλα Τίνκερμπελ, τους μαθαίνει να πετούν. Όλοι μαζί ξεκινούν, με κατεύθυνση το δεύτερο αστέρι δεξιά, για τη Χώρα του Ποτέ. Εκεί θα αντιμετωπίσουν τον περιβόητο κακό Κάπτεν-Χουκ, που φοβάται μόνο τον κροκόδειλο που κάποτε του έφαγε το κέρι, και θα ζήσουν τη μεγαλύτερη περιπέτεια της ζωής τους. Εννοείται ότι το αγόρι με τη χαμένη σκιά είναι ο θρυλικός Πήτερ Παν.

☞ **Κυριακή 13 Μαρτίου, ώρα 12:00**

Ταξίδι στη Μελόνια

Σουηδική ταινία κινουμένων σχεδίων με σαφή οικολογική νοηματοδότηση. Στο νησί Μελόνια ζουν ο μάγος Πρόσπερο με την όμορφη κόρη του Μιράντα και τους φίλους τους:

τον Άριελ, τον υλιστή αγγελιοφόρο, τον Κάλιμπαν, τον ανέμελο κτηνοτρόφο και τον Γουίλιαμ, τον φυγάτο ποιητή. Απέναντι από τη Μελόνια βρίσκεται το νησί Πλουτώνια, μια βιομηχανική περιοχή που διοικείται από δύο άπληστους ανθρώπους, που χρησιμοποιούν μικρά παιδιά σαν σκλάβους στα εργοστάσια τους. Αυτοί οι δύο ξεκινούν για τη Μελόνια με σκοπό να κλέψουν το μαγικό ελιξίριο που φτιάχνει ο Πρόσπερο και να λεηλατήσουν το τελευταίο απάτητο από τον δικό τους "πολιτισμό" παράδεισο. Στο πλοίο ταξιδεύει μαζί

τους κρυφά και ο Φερνάνδος, δραπέτης από την κόλαση του νησιού Πλουτώνια. Ο Πρόσπερος όμως, που γνωρίζει τα σχέδιά τους, προκαλεί μια φοβερή καταιγίδα και το πλοίο βυθίζεται. Οι ναυαγοί φτάνουν κολυμπώντας ως τη Μελόνια. Εκεί ο Φερνάνδος διαγίνεται στον Πρόσπερο και τους φίλους του την κατάσταση που επικρατεί στο νησί Πλουτώνια.

☞ **Κυριακή 20 Μαρτίου, ώρα 12:00**

☞ **Κυριακή 27 Φεβρουαρίου, ώρα 12:00**

Jungle Jack

Μια πρωτότυπη ταινία κινουμένων σχεδίων από τη Δανία, που κεντρικός της ήρωας είναι ένα χαριτωμένο και σπάνιο ζώα της ζούγκλας που ζει τρώγοντας φρέσκα φρούτα. Η star του κινηματογράφου Ισαβέλλα και ο πολυεκατομμυριούχος σύζυγός της Κόνραντ πηγαίνουν στη ζούγκλα για να αιχμαλωτίσουν τον Jungle Jack ώστε να τον χρησιμοποιήσουν στην επόμενη ταινία της Ισαβέλλας "Η ωραία και το κατοικίδιο". Ο Jungle Jack, ξεφεύγοντας συνεχώς από διάφορες παγίδες και κακοτοπιές, θα ταξιδέψει πολύ μακριά και θα βρεθεί σ' ένα καινούριο περιβάλλον

γι' αυτόν, στην άλλη "ζούγκλα" μιας μεγάλης ευρωπαϊκής πόλης. Εδώ ο Jungle Jack ζει συναρπαστικές εμπειρίες και περιπέτειες και κάνει νέες γνωριμίες, αλλά συναντά και πολλούς κινδύνους. Νιώθει όμως ξένος και μόνος, του λείπει η ζούγκλα. Θα καταφέρει άραγε να γυρίσει στο σπίτι του και στους αγαπημένους του φίλους;

☞ **Κυριακή 27 Φεβρουαρίου, ώρα 12:00**

Σαν πρόσωπο στα σύννεφα

Σαν πρόσωπο στα σύννεφα

Head in the Clouds

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Τζον Ντούιγκαν. Φωτογραφία: Πολ Σαρόσι. Ηθοποιοί: Σαρλίζ Θερόν, Πενέλοπε Κρουζ, Σπούαρτ Τάουσοντ, Τόμας Κρέτσαν. Διάρκεια: 132'

Με φόντο τις αναταραχές και τις ανακατατάξεις του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, η ταινία επικεντρώνεται στις συναισθηματικές (και όχι μόνο) περιπέτειες ενός μάλλον αταίριαστου ζευγαριού.

Κεντρικό πρόσωπο είναι η Τζίλντα, μια νεαρή γοπευτική φοιτήτρια του Πανεπιστημίου του Κέιμπριτζ. Ο πατέρας της είναι ένας γάλλος εκατομμυριούχος και η μητέρα της αμερικανίδα. Γεμάτη διάθεση για πειραματισμό, η Τζίλντα ζει μια περιπετειώδη συναισθηματική ζωή. Λόγω μιας απρόοπτης εξέλιξης θα γνωριστεί με τον Γκάι και η γνωριμία αυτή θα δημιουργήσει μια σχέση που θα επιβιώσει των διακυμάνσεων του χρόνου. Ο Γκάι, υπότροφος στο πανεπιστήμιο, ιρλανδικής καταγωγής και από οικογένεια εργατών, θα εντυπωσιαστεί από τη σαγηνευτική παρουσία της. Αν και θα γίνουν εραστές, ποτέ δεν θα αφηθεί απόλυτα να τον κυριαρχήσει. Όταν μετά από χρόνια τον προσκαλεί να την επισκεφθεί στο Παρίσι ο Γκάι θα αντικρίσει ένα νέο τοπίο: η Τζίλντα είναι διάσημη φωτογράφος και συζεί με το μοντέλο της, την Μία, μια πρώην ισπανίδα χορεύτρια. Η Μία, που έχει ένα περιπετειώδες όσο και σκοτεινό παρελθόν, παρακολουθεί μαθήματα νοσπλευτικής θέλοντας να πάει εδελόντρια στο εμφύλιο πόλεμο που μάλιστα στην πατρίδα της. Όταν ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος θα ξεσπάσει οι αλλαγές στην σχέση Τζίλντα και Γκάι θα είναι επίσης δραματικές: Ο Γκάι είναι στο Παρίσι κατάσκοπος των Βρετανών και η Τζίλντα ερωμένη ενός αξιωματικού των Ναζί.

Η περίοδος πριν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο –ο μεσοπόλεμος– χαρακτηρίζεται ως μια εποχή σεξουαλικής ελευθεριότητας, ένα ξέσπασμα ανάμεσα σε δύο βαρβάρους και αιματηρούς πολέμους. Ο κα-

ρακτήρας της Τζίλντα δεν είναι παρά τέκνο αυτών των καιρών. Η αφήγηση της ταινίας επικεντρώνεται στις μεταλλαγές της ερωτικής (και όχι μόνο) σχέσης μεταξύ Γκάι και Τζίλντα και το πώς αυτή η σχέση αντανακλά το πνεύμα των καιρών. Ωστόσο η σχέση αυτή είναι ανισοβαρής αφού ο Γκάι εν τέλει λειτουργεί ως το βλέμμα του θεατή που γοπετευμένος και καθηλωμένος από τη σαγήνη της, την παρακολουθεί πως διασχίζει αυτή την ταραγμένη περίοδο της ιστορίας: από το ηδονιστικό περιβάλλον του μεσοπολέμου στην βαρβαρότητα του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Η ταινία παρουσιάστηκε σε ειδική προβολή στο φεστιβάλ του Τορόντο και στο σενάριο και τη σκηνοθεσία βρίσκουμε τον Τζον Ντούιγκαν (*Lawn Dogs*).

Δημήτρης Μπάμπας

Ουίσκι / Whisky

Σκηνοθεσία: Χουάν Πάμπλο Ρεμπέγια, Πάμπλο Στολ. Σενάριο: Γκονζάλο Ντελγκάδο Γκαλιάνο, Χουάν Πάμπλο Ρεμπέγια, Πάμπλο Στολ. Φωτογραφία: Μπάρμπαρα Αλβάρεζ. Ηθοποιοί: Αντρές Πάσος Μιρέλα Πασκουάλ, Χόρχε Μπολάνι, Άνα Κατζ, Ντανιέλ Χέντλερ. Διάρκεια: 94'

Ο τίτλος παραπέμπει σε ιστορίες για σκωτσέζικα malts και αμερικάνικα bourbon, αλλά δεν θα μπορούσες να πείσεις πιο έξω. Το *Whisky* είναι μια τρυφερή κομεντί για τις ζωές δύο μεσήλικων αδελφών, που έχει σαρώσει το box office της χώρας του, από το νεαρό σκηνοθετικό δίδυμο των Ουρουγουανών. Μια ιστορία κωμικοτραγική, συγκινητική και πνευματώδης και ένα στρυφνό χιούμορ που εμπνέεται από τις πιο ωραίες στιγμές του σινεμά του Καουριμαάκι.

Κεντρικός ήρωας της ταινίας είναι ο Τζάκομπο Κόλερ, ένας βλοσυρός και εσωστρεφής εξηντάρης που διευθύνει μια βιοτεχνία με κάλτσες στο Μοντεβιδέο, και είναι βαθιά βυθισμένος μέσα στην ανία της καθημερινής ζωής. Όταν ο πετυχημένος αδελφός του, Χερμάν, έρχεται από τη Βραζιλία να τον επισκεφτεί μετά από χρόνια –αφορμή της επίσκεψης είναι η ανέγερση του μνήματος της μητέρας του, που πέθανε πριν από λίγο καιρό– ο Τζάκομπο στρατολογεί την πιστή του υπάλληλο, την μεσόκοπη και ψηλομύτα Μάρτα, για να υποκριθεί τη γυναίκα του. Η μικρή

«Αυτό που έχει ενδιαφέρον στο χαρακτήρα της Τζίλντα είναι η αναζήτηση του έρωτα. Η φιλία που υπάρχει ανάμεσα στην Τζίλντα και την Μία έχει σχέση με την αναζήτηση μιας γυναίκας που για την Τζίλντα θα αντιπροσωπεύει μια καλή φίλη, κάποια που να μπορεί να της δώσει κάτι, και αυτό θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό γι' αυτή. Και επιπλέον την ίδια στιγμή να 'ναι ανοικτή στη ιδέα να προχωρήσουν περισσότερο σωματικά». **Σαρλίζ Θερόν, ηθοποιός**

αυτή απάτη θα μπλέξει τους τρεις χαρακτήρες σε μια σειρά από άβολες αλλά παράξενα συγκινητικές καταστάσεις, οδηγώντας τους σε μια μικρή εκδρομή στην γειτονική Ριόαρλις που θα τους αλλάξει τη ζωή.

Ξεκινώντας από ένα βραβευμένο σενάριο –με το βραβείο «NHK International Filmmakers Award For Latin Americans» του Sundance– οι δύο σκηνοθέτες δημιούργησαν ένα συγκινητικό δράμα για τους ανθρώπους εκείνους που ζουν τη ρηχότητα της ρουτίνας, μακριά από τα μεγάλα πάθη και την περιπέτεια. Μικρές καθημερινές δραστηριότητες και μανάλ συζητήσεις είναι τα όσα καθορίζουν τις ανέμπνευστες ζωές των χαρακτήρων, που στη διάρκεια της ταινίας θα αναγεννηθούν, εκφράζοντας συναισθήματα, επιθυμίες και ανάγκες. Βασισμένη σε μια μινιμαλιστική πλοκή με εμπλουτισμένη με άφθονες χιουμοριστικές καταστάσεις, στις οποίες εναλλάσσονται διαρκώς η ελπίδα και η λύπη, η ταινία είναι επίσης μια έμμεση κριτική στην κοινωνία της Ουρουγουάης, η οποία χρειάζεται απελπισμένα μια αλλαγή, δοσμένη μέσα από ευφροσμούς και εικόνες λυρικής ομορφιάς.

Η ταινία προβλήθηκε στο τμήμα «Ένα Κάποιο Βλέμμα» του φεστιβάλ Κανών, όπου απέσπασε το βραβείο «Regard Original» της Κριτικής Επιτροπής και βραβείο Fipresci. Οι δύο σκηνοθέτες συναντήθηκαν στο Καθολικό Πανεπιστήμιο της Ουρουγουάης, όπου σπούδαζαν Κοινωνιολογία, κι έκτοτε γυρίζουν ταινίες μαζί. Το σκηνοθετικό τους ντεμπούτο έγινε με το αυτοβιογραφικό *25 Watts* που είχε ως θέμα τις ζωές των 20άρηδων στο Μοντεβιδέο, και κέρδισε επίσης πολλά βραβεία, όπως το VPRO Tiger Award στο Ρότερνταμ. Παράλληλα με το σινεμά, εργάζονται ως freelancers στη διαφήμιση και την τηλεόραση.

Όσο για το «whisky» του τίτλου, αυτό αναφέρεται στην λέξη που χρησιμοποιούν οι ήρωες, αντί για «cheese», προκειμένου να χαμογελάσουν όταν τους τραβούν φωτογραφία. «Say 'whisky' and smile», λοιπόν.

Η ταινία συμμετείχε στο Διαγωνιστικό Τμήμα του 45ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και κέρδισε το Βραβείο Σεναρίου. Η πρωταγωνίστρια της Μιρέλα Πασκουάλ κέρδισε το Βραβείο Καλύτερης Ηθοποιού.

Τζένη Παυλίδου

Ουίσκι

«Η ταινία είναι ένα παραμύθι για το καλό και το κακό. Όχι για τη σύγκρουση μεταξύ καλού και κακού, αλλά για τις δυσκολίες του να ξεχωρίσεις το ένα από το άλλο. Μια ιστορία για τους κινδύνους του διαχωρισμού του καλού από το κακό. Κεντρικό στοιχείο της ταινίας αποτελούν οι αντιθέσεις μεταξύ επιθυμίας και σώματος και συγκεκριμένων νοοτροπιών. Όμως η ταινία μεταξύ καλού και κακού δεν προσπαθεί να αποφασίσει τί να επιλέξει: εκ προθέσεως η ταινία αποφεύγει να πάρει θέση.»

Λουκρέσια Μαρτέλ, σκηνοθέτις

Το άγιο κορίτσι

«Η αρχική ιδέα ήταν πολύ απλή, σχεδόν παράλογη. Είναι ένα είδος παραμυθιού όπου τα πρόσωπα συνδέονται το ένα με το άλλο, μέσα από μια σειρά παρεξηγήσεων. Ο στόχος μας ήταν να εξερευνήσουμε τις μικρές συνήθειες, τις συμβάσεις, τις κλισέ φράσεις, το τι λένε και το τι κρύβουν. Θυμίζει παιδικά παραμύθια, όπου κάθε σελίδα έχει και μια εικόνα με μία-δύο προτάσεις από κάτω. Έτσι αργά και μέσα από τις σελίδες και τις σκηνές, προοδευτικά μπαίνουμε στο μικρό σύμπαν της αφήγησης.»

Χουάν Πάμπλο Ρεμπέγια & Πάμπλο Στολ, σκηνοθέτες

Όμηρος

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Κωνσταντίνος Γιάνναρης. **Φωτογραφία:** Παναγιώτης Θεοφανόπουλος. **Ηθοποιοί:** Στάθης Παπαδόπουλος, Θεοδώρα Τζήμου, Γιάννης Στανκόγλου, Μηνάς Χατζησάββας, Αρτό Απαρπέν. **Διάρκεια:** 102'

Ο Ελιόν, ένας νεαρός Αλβανός μετανάστης, καταλαμβάνει, οπλισμένος με Kalashnikov και χειροβομβίδες, ένα λεωφορείο του ΚΤΕΛ λίγο έξω από την Θεσσαλονίκη και κρατά επτά από τους επιβάτες όμηρους. Παγιδευμένος σε μια εκ των προτέρων καταδικασμένη προσπάθεια να ξαναφτιάξει τη ζωή του, γίνεται δύτης και θύμα σε μια τρελή πορεία ενός λεωφορείου, αλλά και μιας ολόκληρης κοινωνίας. Τα τηλεοπτικά δίκτυα μεταδίδουν την απαγωγή σε ζωντανή σύνδεση και ολόκληρη η χώρα κρατά την αναπνοή της. Έξω από το λεωφορείο δημιουργείται μια αλλόκοτη αυτοκινητοπομπή που αποτελείται από περιπολικά, τηλεοπτικά συνεργεία, απελπισμένους συγγενείς και τους συνήθεις περιέργους, ενώ μέσα η ένταση ανεβαίνει λεπτό με το λεπτό καθώς χρόνος κυλά, τα περιθώρια στενεύουν και η λύση αντί να πλησιάζει, μοιάζει όλο και να απομακρύνεται... Σκηνοθετώντας την τέταρτη μεγάλη μήκους του ταινία και συγκεκριμένα την τρίτη του στην Ελλάδα, μετά το *Κοντά στον Παράδεισο*, την πρώτη του ταινία που γύρισε στην Αγγλία, ο Κωνσταντίνος Γιάνναρης δείχνει το ταλέντο του και την ευκολία με την οποία ξεδιπλώνει καθημερινές, διπλανές ιστορίες όμως με βάθος και συχνά με διαστάσεις τραγωδίας. Είναι άραγε αυτή η σύγχρονη ηθογραφία; Είτε έτσι είτε αλλιώς, ο Γιάνναρης καταφέρνει να δείξει πτυχές της κοινωνίας με την ακρίβεια ανατόμου. Πολλές φορές φλερτάροντας με το ντοκιμαντερίστικο ύφος, πάντα όμως προσθέτοντας ένα μοναδικό αστικό λυρισμό και τη διάσταση της τραγωδίας που πάντα στοιχειώνει το έργο του, διηγείται ιστορίες που τον κεντρίζουν με το δικό του προσωπικό και τώρα πια αναγνωρίσιμο ύφος. Όλα αυτά υπάρχουν φυσικά και στον *Όμηρο*, μόνο που εδώ πάει ένα βήμα παραπέρα δείχνοντας στους συναδέλφους του το πώς παίρνεις αφορμή για να διηγηθείς μια ιστορία εμπνευσμένη από ένα πραγματικό γεγονός και πως το σινεμά δεν είναι υποχρεωμένο να αναπαράγει την πραγματικότητα αλλά να την αποδίδει.

Βαγγέλης Ρητάς

«Η ταινία έχει αφηγηρία τα πραγματικά γεγονότα που συνέβησαν στη Βόρεια Ελλάδα την άνοιξη του 1999. Όμως δεν είναι μια πιστή αναπαράσταση εκείνης της λεωφορειοαπαγωγής. Σε πολλά σημεία διαφέρει και αποκλίνει συνειδητά. Τα κεντρικά θέματά της είναι μεταξύ άλλων η μετανάστευση και η νοσταλγία της επιστροφής στην πατρίδα, ο ανδρισμός ως βασικό χαρακτηριστικό στοιχείο της ταυτότητας, ο ρόλος των μέσων ενημέρωσης... Η ταινία προσπαθεί να πλέξει αυτά τα στοιχεία ώστε να φωτιστεί μια αρκετά βίαιη και τραγική στιγμή στην πρόσφατη ελληνική και αλβανική ιστορία.»
Κωνσταντίνος Γιάνναρης, σκηνοθέτης

Το άγιο κορίτσι La niña santa

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Λουκρέσια Μαρτέλ. **Φωτογραφία:** Φέλιξ Μόνι. **Ηθοποιοί:** Μερσέντες Μοράν, Κάρλος Μπελόσο, Αλεχάντρο Ουρνταπιλέτα. **Διάρκεια:** 106'

Με αφορμή τις αμφιβολίες και τις ταραχές που βιώνει μια 16χρονη σχετικά με τον έρωτα, η ταινία εστιάζει στα καταπιεσμένα συναισθήματα και επιθυμίες που απαιτούν ξαφνικά πλήρωση –επιβεβαιώνοντας με το πιο σαφή τρόπο το ταλέντο της δημιουργού της Λουκρέσια Μαρτέλ. Είναι χειμώνας στη La Cienega, κάπου στα βορειοδυτικά της Αργεντινής. Ταραχές και θύελλες συνταράσσουν τις ψυχές δύο νεαρών κοριτσιών. Η Αμάλια ζει μαζί με την χωρισμένη μητέρα της Χελένα και τον θείο της, που διευθύνουν ένα ξενοδοχείο. Το ξύπνημα των αισθήσεων της, οι ταραχές που κυριεύουν το σώμα της αντιμετωπίζονται από την ίδια με τη συνεχή της παρουσία σε κάθε είδους θρησκευτικές τελετουργίες και με τη συμμετοχή της στην χορωδία. Η φίλη και συνομήλικη της Γιοσεφίνα κατάγεται από μια συντηρητική οικογένεια της επαρχίας. Μαζί οι δύο κοπέλες μέσα από συζητήσεις προσπαθούν να κατανοήσουν τον κόσμο της ενήλικης σεξουαλικότητας: Στο ενδιάμεσο των δοκιμών της χορωδίας και συζητήσεων για την Αγία Γραφή συζητούν για τη σεξουαλική επιθυμία. Στο ξενοδοχείο της οικογένειας της Αμάλια φιλοξενούνται οι συμμετέχοντες σ' ένα συνέδριο ωτορινολαρυγγολογίας. Ένας από τους ενοίκους, ο Δρ. Γιάνο, συγκεντρώνει τα βλέμματα της Αμάλια: σ' αυτόν αναγνωρίζει μια αποστολή που πρέπει να εκπληρώσει: να σώσει έναν άνδρα από τις αμαρτίες. Ο Δρ. Γιάνο ή η Αμάλια θα' ναι το θύμα και ο δύτης μιας θεικής συμμαχίας;

Το σύμπαν της ταινίας είναι η σεξουαλικότητα και οι αναστολές, ο πόθος υπό την δυναστεία του οποίου κινούνται τα πρόσωπα και ο ηθικός κανόνας, η επιθυμία και η αθωότητα, τα λεπτά σύνορα που τις χωρίζουν και τα οποία πρόκειται να παραβιαστούν. Η αφήγηση συντίθεται από μικρά στιγμιότυπα: καταγράφε τις κινήσεις, τα βλέμματα, τις συναντήσεις, το άγγιγμα των σωμάτων. Μισάνοιχτες πόρτες, παράξενες γωνίες λήψεις, ιδιόμορφα κοντινά πλάνα, ψίθυροι και χαμηλότονες συζητήσεις: αυτή είναι η πρώτη ύλη των εικόνων και των ήχων. Ενεργή συμμετοχή στην παραγωγή έπαιξε η εταιρεία παραγωγής El Deseo του Πέδρο Αλμοδόβαρ και ο αδελφός του Αγκουστίν.

Η ταινία έκανε την πρεμιέρα της στο Φεστιβάλ Κανών (2004) και προβλήθηκε στο 45ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης στο πλαίσιο του αφιερώματος «Ο ανδός του νέου Αργεντινού Κινηματογράφου.»

Δημήτρης Μπάμπας

«Εδώ και δέκα χρόνια, οι πολιτικοί από όλο τον κόσμο ζητούν συχώρηση από τους επιζήσαντες, και για άλλη μια φορά υπόσχονται 'ποτέ ξανά'. Όμως συμβαίνει ξανά, στο Σουδάν, ή το Κονγκό, ή οπουδήποτε άλλου η ανθρώπινη ζωή αξίζει λιγότερο από τις ακαθαρσίες. Μέρη όπου άνθρωποι σαν τον Πολ και την Τατιάνα μας κάνουν να ντρεπόμαστε με την αξιοπρέπεια και την γενναιότητά τους».
Τέρι Τζορτζ, σκηνοθέτης

Hotel Rwanda

Σκηνοθεσία: Τέρι Τζορτζ. **Σενάριο:** Κίερ Πίρσον, Τέρι Τζορτζ. **Φωτογραφία:** Ρόμπερτ Φρες. **Ηθοποιοί:** Ντον Τσιντλ, Σοφί Οκονέντο, Νικ Νόλτε, Χοακίν Φίνιξ. **Διάρκεια:** 110'

Βρισκόμαστε στα 1994, και στη Ρουάντα η κυβέρνηση και τα μέλη της φυλής των Χούτου εξαπολύουν επίθεση εξολόθρευσης των Τούτσι που παίρνει διαστάσεις γενοκτονίας με περισσότερα από ένα εκατομμύριο θύματα. Εν μέσω της αιματοχυσίας που αγνοήθηκε σκανδαλωδώς από το δυτικό κόσμο –αξίζει να σημειώσουμε ότι υπήρξε απόσυρση των Ηνωμένων Εθνών από τη σύγκρουση– ο Πολ Ρουσεσαμπαγκίνα, διευθυντής του ξενοδοχείου Milles Collines στη Ρουάντα, προσφέρει άσυλο και καταφέρνει να σώσει πάνω από χίλιους πρόσφυγες των Τούτσι. Δέκα χρόνια μετά, ο σκηνοθέτης Τέρι Τζορτζ γοπεύεται από την ιστορία του και αποφασίζει να τη μεταφέρει στη μεγάλη οθόνη. Το *Hotel Rwanda* αποτελεί καρπό συνεργασίας των ΗΠΑ με τη Νότιο Αφρική σε επίπεδο παραγωγής και προβλήθηκε στο 55ο Φεστιβάλ του Βερολίνου. Έχει προταθεί μάλιστα για 3 Όσκαρ: πρωτότυπου σεναρίου, α' αντρικού (η ερμηνεία του Ντον Τσιντλ κατά κοινή ομολογία κλέβει την παράσταση) και β' γυναικείου ρόλου. Όσο κι αν ο πρωταγωνιστής της επιμένει ότι πρόκειται πάνω απ' όλα για μια «ανθρώπινη ταινία», ο πολιτικός παράγοντας δεσπόζει. Το τραύμα της γενοκτονίας είναι ακόμα νωπό, ανοίγει άλλωστε ξανά και ξανά σε ποικίλες παραλλαγές. Απομένει λοιπόν να δούμε την διαχείρισή του από ένα φιλμ που χαρακτηρίστηκε ως «το δυνατότερο του είδους του μετά τη *Λίστα του Σίντλερ*» από μερίδα της αμερικάνικης κριτικής.

Κωνσταντίνος Σαμαράς

firstshot

6ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΓΑΛΛΟΦΩΝΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

25-31 ΜΑΡΤΙΟΥ 2005, ΟΛΥΜΠΙΟΝ & ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Στην έκτη συνεχή χρονιά πραγματοποίησής του, το Φεστιβάλ Γαλλόφωνου Κινηματογράφου αναβαθμίζεται τόσο ως προς τη δομή του όσο και ως προς το περιεχόμενό του. Με αυξημένο αριθμό ταινιών και νέες ενότητες, το πρόγραμμα του 6ου Φεστιβάλ Γαλλόφωνου Κινηματογράφου επιμελείται φέτος ο Διευθυντής του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, Μιχάλης Δημόπουλος, που αναλαμβάνει χρέη Καλλιτεχνικού Διευθυντή, ενισχύοντας έτσι δυναμικά την οργάνωσή του και τις σχέσεις μεταξύ των δύο Φεστιβάλ.

ΕΠΙΣΗΜΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

5 X 2

Γαλλία 2004. Σκηνοθεσία: François Ozon.

Πέντε στιγμές από τη ζωή ενός ζευγαριού, από την ερωτική συνάντησή μέχρι το διαζύγιο, με ενδιαμέσες στάσεις: τον φαινομενικά ευτυχισμένο γάμο, μια δύσκολη γέννα και ένα γεμάτο ένταση δείπνο. Ιδωμένη από το τέλος προς την αρχή, η παραδοσιακή ερωτική ιστορία γίνεται στα χέρια του δεξιοτέχνη Ozon, γνωστού στο ευρύ κοινό από τις *8 Γυναίκες*, το υλικό μιας ανατομίας της ερωτικής σχέσης.

λαση των καταραμένων, αποδίδοντας με μαεστρία και ρεαλισμό τα ποτρέτα δύο πανίσχυρων ανδρών που μάχονται με κάθε μέσο, θεμιτό και αθέμιτο.

L'un reste, l'autre part

Φύγε εσύ, μείνε εσύ

Γαλλία 2004. Σκηνοθεσία: Claude Berri

Πενηντάρηδες, φίλοι από παλιά, ο Ντανιέλ και ο Αλέν, παντρεμένοι και οι δύο εδώ και μια δεκαετία, ερωτεύονται την ίδια περίοδο δύο νεότερες τους γυναίκες. Ο ένας θα κάνει το βήμα να αφήσει τη σύζυγο και το γιο του, ο άλλος θα θυσιάσει την νέα του αγάπη στο βωμό της συζυγικής ασφάλειας. Ο Claude Berri, αληθινός ογκόλιθος του γαλλικού κινηματογράφου, κάνει για άλλη μια φορά μια ταινία τραγική και κωμική συνάμα, πάνω στο ζευγάρι και στη στιγμή της διάλυσής του υπό το φόβο των επερχόμενων γηρατειών.

Με την ευκαιρία της ένταξης της Ελλάδας στη Διεθνή Οργάνωση της Γαλλοφωνίας, όλο το πρόγραμμα του 6ου Φεστιβάλ Γαλλόφωνου Κινηματογράφου αλλάζει ριζικά ώστε να ανταποκρίνεται άμεσα η μετονομασία του από Γαλλικό σε Γαλλόφωνο στο περιεχόμενό του.

Les temps qui changent

Αλλάζουν οι καιροί

Γαλλία, Ιταλία 2004. Σκηνοθεσία: André Téchiné

Ο Αντουάν φτάνει στην Ταγγέρη για να επιθεωρήσει τις οικοδομικές εργασίες σ' ένα μεγάλο έργο. Αλλά ο μυστικός του στόχος είναι να συναντήσει τη Σεσίλ, το μεγάλο του έρωτα, που έχασε πριν τριάντα χρόνια. Η Σεσίλ όμως τον έχει ξεχάσει, και ζει τη συμβατική ζωή της με έναν σύζυγο και ένα γιο, τον Σάμου, που μένει στο Παρίσι και έχει μόλις έρθει για τις διακοπές. Ο ιδεαλισμός συγκρούεται με το ρεαλισμό και ο Téchiné φτιάχνει άλλη μια μεγάλη ταινία παίρνοντας την απόφαση: καλά κάνουν οι καιροί και αλλάζουν, γιατί αυτό που έχει σημασία είναι το τώρα.

Les temps qui changent

La femme de Gilles

Η γυναίκα του Ζιλ

Γαλλία, Βέλγιο, Λουξεμβούργο 2004. Σκηνοθεσία: Frédéric Fonteyne.

Μεσοπόλεμος, σε κάποια αγροτική περιοχή στη Γαλλία. Ο Ζιλ δουλεύει άλλοτε τη μέρα, άλλοτε τη νύχτα, στα καμίνια που δε βήθουν ποτέ. Η αφοσιωμένη Ελίζα περνά τις μέρες της περιμένοντάς τον να γυρίσει και προσέχοντας τα παιδιά. Η μικρότερη αδελφή της, η Βικτορίν, έρχεται κάπου κάπου να τη βοηθήσει. Η Ελίζα περιμένει το τρίτο της παιδί και της περνούν απ' το μυαλό περίεργες ιδέες για το Ζιλ και τη Βικτορίν. Ο δημιουργός του *Μια πορνογραφική σχέση* επανέρχεται για να συνθέσει μια ταινία σαν κέντημα, όπου αυτά που δε φαίνονται είναι το ίδιο σημαντικά μ' όσα φαίνονται.

36, Quai des Orfèvres

Comme une image

Γαλλία, Ιταλία 2003. σκηνοθεσία: Agnès Jaoui

Η 20άχρονη ανώριμη και κομπλεξική Λολίτα δυσκολεύεται να υποφέρει τα παραπανίσια της κιλά και τον πατέρα της, διάσημο συγγραφέα, πάντα στο κέντρο της προσοχής των άλλων. Ο Ετιέν, ο συγγραφέας, βλέπει τον εαυτό του να γερνά, ο Πιερ, επίσης συγγραφέας, αμφιβάλλει αν θα συναντήσει ποτέ του την επιτυχία, και η Σιλβί, καθηγήτρια τραγουδιού αμφιβάλλει για το ταλέντο της. Πρόκειται για μια ιστορία ανθρώπων που ξέρουν καλά τι θα έκαναν στη θέση των άλλων, αλλά καθόλου στη δική τους...

La femme de Gilles

36, Quai des Orfèvres

Γαλλία 2004. Σκηνοθεσία: Olivier Marchal

Ο Λεό Βρινκς, αρχηγός της Δίωξης Εγκλήματος, και ο Ντενίς Κλάιν, αρχηγός της Δίωξης Συμμοριών, ήταν κάποτε φίλοι. Τώρα είναι άσπονδοι εχθροί, καταδικασμένοι σε σκληρό ανταγωνισμό από τον Αρχηγό της Αστυνομίας, αφού όποιος απ' τους δύο στριμώξει πρώτος μια σπείρα που συστηματικά ληστεύει τραπεζικές χρηματοπιστωτές, θα πάρει και τη θέση του. Βασισμένος σε μια αληθινή ιστορία ο πρώην αστυνομικός Olivier Marchal περιγράφει την αληθινή κό-

Το Επίσημο Πρόγραμμα περιλαμβάνει όπως πάντα τις ανέκδοτες γαλλόφωνες, στην πλειονότητά τους, παραγωγές του 2004, με μερικά από τα πιο ηχηρά και μείζονα ονόματα του γαλλικού και του γαλλόφωνου κινηματογράφου όπως: ο François Ozon με την ταινία *5X2* όπου πρωταγωνιστεί η Valeria Bruni Tedeschi, ο André Téchiné με το *Les temps qui changent* (Οι καιροί που αλλάζουν) όπου συναντιούνται ξανά οι Gérard Depardieu και Catherine Deneuve, ο Olivier Marchal με το *36, Quai des Orfèvres* (36) με τον Daniel Auteuil και Gérard Depardieu, ο Claude Berri με το *L'un reste, l'autre part* (Φύγε εσύ, μείνε εσύ) με τους Daniel Auteuil και Charlotte Gainsburg, ο Sébastien Lifshitz με το *Wild Side*, καθώς και ο μεγάλος Ελβετός δημιουργός Jean-Luc Godard με το *Moments choisis des histoires du cinéma*, αλλά και ο Βέλγος Frédéric Fonteyne με το *La femme de Gilles* (Η γυναίκα του Gilles) με τις Emmanuelle Devos και Laura Smet.

Le Grand Voyage

Το μεγάλο ταξίδι

Γαλλία, Μάρκο 2004. Σκηνοθεσία: Ismaël Ferroukhi.

Ο νεαρός Ρεντά φεύγει απρόθυμα από το μικρόκοσμό του στο Παρίσι, για να συνοδεύσει τον πατέρα του στο Μεγάλο Προσκύνημα στη Μέκκα. Οι δυο ταξιδιώτες θα διασχίσουν με το αυτοκίνητο επτά χώρες, και θα συναντήσουν πολλούς και διαφορετικούς συνταξιδιώτες. Ο Ρεντά δεν είναι ιδιαίτερα θρήσκος και ανήκει σε μια γενιά που θάβει τις μνήμες της καταγωγής, προσπαθώντας να ενσωματωθεί σε μιαν άλλη πατρίδα, ενώ ο πατέρας του αγωνίζεται να διαφυλάξει τις παραδόσεις επιβάλλοντάς τις με αυταρχισμό.

Wild side

Γαλλία, Βέλγιο 2003.

Σκηνοθεσία: Sébastien Lifshitz

Τρεις άνθρωποι του περιθωρίου συναντιούνται στο Παρίσι σ' αυτή την ιστορία: η τρανσέξουαλ Σιλβί, ο φίλος της, ο νεαρός μαροκινός Τζαμέλ –οι δυο τους εκδίδονται για να ζήσουν– και ο Μιχαήλ, λαθρομετανάστης που ξέφυγε από τη φρίκη του πολέμου στην Τσετσενία. Οι τρεις τους βρίσκονται να ταξιδεύουν στο γαλλικό βορρά, όπου η μητέρα της Σιλβί πεθαίνει. Οι τρεις μοναχικοί εραστές αποχωρίζονται τον παράδεισο της παιδικής ηλικίας και την οικογένεια, ο καθένας με τον τρόπο του, και βιώνουν μια καινούργια κατάσταση αγάπης, που θα τους δώσει τη δύναμη να συνεχίσουν τη ζωή τους.

Διοργάνωση:
Γαλλική Πρεσβεία στην Ελλάδα
Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών

Με τη συνεργασία:
Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

και την υποστήριξη των:
Unifrance
EKK – Δίκτυο Αιθουσών FilmCenter
MediaDesk Hellas

και των ελληνικών κινηματογραφικών εταιριών διανομής:
PLAYTIME, PROOPTIKI, PCV,
ROSEBUD, ODEON, UIP GRÉCE

Υπό την αιγίδα του Δήμου Αθηναίων
και της Διεθνούς Οργάνωσης Γαλλοφωνίας

Χορηγοί:
EPOM- PERNOD RICARD HELLAS
AIR FRANCE
CADBURY HELLAS
BANK EMBORIKI
LABORATOIRES ECLAIR

Χορηγοί επικοινωνίας:
EPT A.E.
ET 3
TV 5
TA NEA
www.cultureguide.gr
DVD HOME THEATER
ΣΙΝΕΜΑ
ATHÉNES BONJOUR

Violence des échanges en milieu tempéré**Βίαιες συναλλαγές σε ήπιο περιβάλλον**

Γαλλία, Βέλγιο 2003. Σκηνοθεσία: Jean-Marc Moutout

Ο νεαρός Φιλίπ προσλαμβάνεται αμέσως μετά τις σπουδές του από μια εταιρία συμβούλων επιχειρήσεων. Ανέρχεται γρήγορα τις βαθμίδες, κερδίζει την εμπιστοσύνη του πιο σκληρού και επιτυχημένου μάνατζερ, και σύντομα η εταιρία τον στέλνει στην επαρχία για να εξετάσει την παραγωγικότητα ενός εργοστασίου μεταλλουργίας που η διοίκηση θέλει να πουλήσει. Το πλάνο ανόρθωσης του Φιλίπ περιλαμβάνει μαζικές απολύσεις, ο ίδιος όμως αρχίζει να αμφιταλαντεύεται ανάμεσα στο καθήκον και την ανθρωπιά καθώς αναγκαστικά συναναστρέφεται τους εργαζόμενους στη μικρή πόλη.

La grande séduction**Seducing Doctor Lewis**

Καναδάς 2003. Σκηνοθέτης: Jean-François Pouliot

Σ' ένα απομονωμένο χωριουδάκι σ' ένα νησί, όπου ζουν άνεργοι πλέον ψαράδες, η ελπίδα για μια κα-

λύτερη ζωή ξαναγεννιέται με την ανακοίνωση ότι θα εγκατασταθεί εκεί ένα εργοστάσιο. Όμως η εταιρία θέτει ως προϋπόθεση να υπάρχει μόνιμα γιατρός στο νησί. Ο Ζερμαίν και οι άλλοι νησιώτες, αποφασίζουν να κάνουν τα πάντα για να προσελκύσουν κάποιον. Όταν ο νεαρός Κριστοφέρ αναγκάζεται να δουλέψει για ένα μήνα στο χωριό, ο Ζερμαίν το βάζει πείσμα να μετατρέψει την Αγία Μαρία σε έναν μικρό παράδεισο.

Moments choisis des histoire(s) du cinéma**Επιλεγμένες στιγμές από τις Ιστορίες του κινηματογράφου**

Γαλλία 2000. Σκηνοθεσία: Jean-Luc Godard

Μετά τις *Ιστορίες του σινεμά* που γύρισε σε βίντεο, ο θρυλικός και πάντα ανατρεπτικός Γκοντάρ που τα τελευταία χρόνια μας έχει εκπλήξει με τις ταινίες-δοκίμιά του όπως η *Ελεγεία της αγάπης* και η πρόσφατη *Δική μας μουσική*, γύρισε σε 35mm ένα είδος σύνθεσης ή "κατάληξης" των *Ιστοριών του Κινημα-*

τογράφου. Δεν πρόκειται απλώς για ένα νέο μοντάζ: αυτό που αποκαλύπτει ο Γκοντάρ είναι η εννοιατική σκέψη του πάνω στην εικόνα. Δε φτιάχνει ένα στατικό χρονολογικό μνημείο της ιστορίας του σινεμά, αλλά ένα φιλοσοφικό όραμα με θέμα το συλλογικό εμπόριο του βλέμματος και τη δική του ματιά πάνω στα κενά αυτής της ιστορίας.

Maarek Hob - Dans les champs de bataille
Στα πεδία μάχης

Γαλλία, Βέλγιο, Λίβανος 2004.

Σκηνοθεσία: Danielle Arbid

Βηρυττός 1983, ο εμφύλιος πόλεμος μαίνεται. Τα πεδία της μάχης περιβάλλουν τη δωδεκάχρονη Λινά, και ο πόλεμος συμβαίνει τόσο γύρω της όσο και μέσα της. Η βομβαρδισμένη πόλη, η απειλή του θανάτου που πλανάται διαρκώς είναι το ένα πεδίο μάχης. Το σπίτι της είναι το άλλο: ο πατέρας που χάνει διαρκώς στα χαρτιά, η μητέρα σε κατάθλιψη, η αυταρχική και αυστηρή θεία που δεν παραλείπει να ανακατευτεί, μια συνεχής εμπόλεμη κατάσταση. Η ένταση και η βία βασιλεύουν.

ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΦΩΝΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ**Satin Rouge**

Γαλλία, Τυνησία 2002. Σκηνοθεσία: Raja Amari

Διερευνώντας την ύποπτη σχέση της πεισματάρης έφηβης κόρης της με έναν μουσικό του καμπαρέ, η Λίλια που έμεινε χήρα νέα και μεγαλώνει μόνη την κόρη της προσπαθώντας να είναι μια μητέρα-υπόδειγμα, οδηγείται σ' ένα εξωτικό νάιτ-κλαμπ με σαρκώδεις χορεύτριες που έχουν βγει από πίνακες του Ρούμπενς και άντρες που αναζητούν την ηδονή. Πάνει φίλια με μια χορεύτρια και μετά από λίγο, απελευθερωμένη από τις προκαταλήψεις της, βρίσκεται η ίδια στη σκηνή.

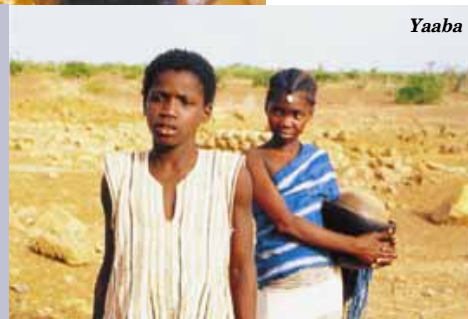
Satin rouge

Viva Laldjérie**Ζήτω η Αλγερία**

Γαλλία, Αλγερία 2004. Σκηνοθεσία: Nadir Mokneche

Αλγέρι, χειμώνας 2003. Σε μια χώρα που ξυπνά από τον εμφύλιο, δύο γυναίκες διεκδικούν την προσωπική τους ευτυχία. Η Γκουσέμ, απίθαση και όλο ζωή, δουλεύει σε φωτογραφείο και βγαίνει μ'έναν παντρεμένο γιατρό που της έχει υποσχεθεί ότι θα χωρίσει και θα την παντρευτεί. Η μητέρα της, η Πάμπισα, έχει παραιτηθεί νοσταλγώντας την εποχή που χόρευε στο καμπαρέ Κοπακ-μπίνα.

Μια νέα ενότητα εντάσσεται στο πρόγραμμα του βου Φεστιβάλ Γαλλόφωνου Κινηματογράφου. Πρόκειται για το αφιέρωμα που περιλαμβάνει ταινίες από τον ευρύτερο χώρο της γαλλόφωνιας. Στην ενότητα αυτή πρόκειται να προβληθούν ταινίες, μεταξύ άλλων, από την Τυνησία, το Μαρόκο, την Αλγερία, τη Σενεγάλη, τη Μαυριτανία, το Μάλι, τη Μπουρκίνα Φάσο, τη Δημοκρατία του Κονγκό, το Λίβανο, την Καμπότζη, το Λίβανο, το Βέλγιο και τον Καναδά.

Yaaba

Heremakono / En attendant le bonheur

Γαλλία, Μαυριτανία 2002.

Σκηνοθεσία: Abderrahmane Sissako

Το Νουαντιμπού είναι μια μικρή πόλη ψαράδων σε μια χερσόνησο της μαυριτανικής ακτής. Ο Αμπινταλλάχ, ένας δεκαεπτάχρονος νέος από το Μάλι βρίσκει εκεί τη μητέρα του ενώ περιμένει την αναχώρησή του για την Ευρώπη. Σ' αυτό τον τόπο εξορίας και εύθραυστων ελπίδων, ο νεαρός, που δεν καταλαβαίνει τη γλώσσα, προσπαθεί να αποκρυπτογραφήσει το μικρό σύμπαν που τον περιβάλλει.

Moolaade / Μοολαντέ

Σενεγάλη-Γαλλία, 2004.

Σκηνοθεσία: Ousmane Sembene

Τέσσερα κορίτσια αναζητούν την προστασία της Κόλε, όταν πρόκειται να υποστούν γυναικεία περιτομή κατά τη διάρκεια της παραδοσιακής τελετής salinde. Η Κόλε όμως βρίσκεται στο στόχαστρο όλων, επειδή αρνήθηκε να δώσει την κόρη της Αομάτου να περιτμηθεί. Η Αομάτου τώρα έχει τον ντροπαστικό τίτλο bilakoro, που σημαίνει μη περιτμημένη γυναίκα και για την οποία ο γάμος αποτελεί απίθανο ενδεχόμενο...

Le cerf-volant

Guimba. Un tyran, une époque**Γκουίμπα: ένας τύραννος, μια εποχή.**

Μάλι, Μπουρκίνα Φάσο, Γερμανία, Γαλλία 1995. Σκηνοθεσία: Cheick Oumar Sissoko

Αιώνες πριν, στην προ-αποικιοκρατική Αφρική, το Σιτακίλι βρίσκεται υπό την κυριαρχία του Γκουίμπα Ντουμπουά. Το δεξί του χέρι είναι ο γιος του, ο Ζανγκινέ, ένας διειστροφημένος νάνος. Από τότε που γεννήθηκε, η πανέμορφη Κάνι είναι αρραβωνιασμένη με τον Ζανγκινέ. Σε μια επίσκεψή του στην Κάνι, ο Ζανγκινέ βλέπει τη μητέρα της, τη Μέια, και θέλει οπωσδήποτε να την κάνει δική του, παρόλο που είναι παντρεμένη. Εξορίζει το σύζυγό της, τον Μάμπι, ο οποίος όμως βρίσκοντας καταφύγιο σ' ένα χωριό κυνηγών, θα οργανώσει και την εξέγερση κατά του Γκουίμπα.

Hyènes

Σενεγάλη, Ελβετία, Γαλλία 2003. Σκηνοθεσία: Djibril Diop Mambety

Η Κολομπάν είναι μια πόλη που κοιμάται μέσα στη ζεστή σκόνη της σαβάννας του Ζαχέλ. Σήμερα δεν απομένει παρά μόνο μια μίζερη εικόνα αυτού που παλιά ήταν μια πόλη λαμπερή. Μια μέρα αγγελιοφόροι μάγοι ανακοινώνουν στους κατοίκους ένα αναπάντεχο νέο: η Λινγκέρ Ραματού επιστρέφει μετά από τριάντα χρόνια. Και έχει γίνει τρισεκατομμυριούχος! Τέλος στη φτώχεια για την Κολομπάν...

Les gens de la rizière**Rice People**

Καμπότζη, Γαλλία, Ελβετία, Γερμανία 1994. Σκηνοθεσία: Rithy Panh

Είναι η ιστορία του Βονγκ Πεβ, της γυναίκας του Γιρ Ομ και των επτά κοριτσιών τους. Η ζωή τους, οι

χαρές και οι λύπες τους, οι πεποιθήσεις τους, η επιβίωσή τους, όλα παίρνουν το ρυθμό τους από την καλλιέργεια του ρυζιού. Αλλά η γη τους είναι μικρή, η φαμίλια μεγάλη και τα παιδιά μεγαλώνουν. Η ισορροπία είναι εύθραυστη. Μετά το χαμό του συζύγου της, η χήρα του Βονγκ πρέπει να ξεπεράσει τις στενοχώριες της και να ασχοληθεί με τον ορυζώνα με τη βοήθεια των κοριτσιών της.

Yaaba

Μπουρκίνα Φάσο, Ελβετία, Γαλλία 1989. Σκηνοθεσία: Idrissa Ouédraogo

Σ' ένα χωριό η γριά Σάνα εκδιώκεται από τη μικρή κοινωνία με την κατηγορία ότι είναι μάγισσα. Μόνο ο Μπίλα, ένα μικρό αγόρι, και η ξαδέλφη του Νοπόκο της μιλούν ακόμα, και μάλιστα την αποκαλούν Yaaba, δηλαδή "γιαγιά". Ο Μπίλα, που φροντίζει την εγκαταλελειμμένη γιαγιά, πιστεύει ότι είναι η πιο σοφή στο χωριό. Ανάμεσα στους τρεις τους δημιουργείται μια βαθιά σχέση αγάπης.

Macadam Tribu

Δημοκρατία του Κονγκό, Μάλι, Γαλλία, Πορτογαλία 1996. Σκηνοθεσία: José (Zeka) Laplaine

Ο Μάικ προτιμάει τα κορίτσια, ο Κάπα το μποξ. Τα δύο αδέρφια μαζί με τους φίλους τους γυρίζουν τους δρόμους, τα μπαρ και τις αίθουσες μποξ μιας γοητευτικής μεγάλης αφρικανικής πόλης γεμάτης ζωή. Αυτό που τους ανησυχεί είναι η μητέρα τους, η μαμά-Μπαβούζι, που έχει αρχίσει να πίνει. Παλιά, όταν ζούσε ακόμα ο άντρας της, δούλευε στη Μεγάλη αγορά και όλοι τη σέβονταν. Μια μέρα ο Κάπα το βάζει πείσμα να αντιμετωπίσει στο ρινγκ τον παλιό πρωταθλητή, τον Καμπέα.

Le cerf-volant / Ο χαρταετός

Γαλλία, Λίβανος 2003.

Σκηνοθεσία: Randa Chahal Sabbag

Το χωριό της Λάμα είναι ένα παραδοσιακό χωριό του νότου του Λιβάνου όπου τα παιδιά παίζουν ακόμα με χαρταετούς. Το χωριό του ξαδέρφου της, που η Λάμα πρέπει να παντρευτεί, είναι πιο εκσυγχρονισμένο και πλούσιο, προσαρτημένο στο Ισραήλ. Περνώντας τα συρματοπλέγματα τυμμένη με το νυφικό της, χωρίς δυνατότητα επιστροφής, αφήνει πίσω της με κλάματα τον αδελφό της, το χαρταετό της, την μητέρα της, το παρελθόν της.

Ma vie en rose

Γαλλία, Βέλγιο, Βρετανία 1996.

Σκηνοθεσία: Alain Berliner

Οι Φαμπρ, η Χάννα, ο Πιέρ και τα τέσσερα παιδιά τους, μετακομίζουν σε μια συμπαθητική γειτονιά και θέλουν να συνάψουν τις καλύτερες σχέσεις με τους γείτονες. Όμως ο μικρότερος γιος τους, ο επτάχρονος Λουντοβίκ, φέρνει σε δύσκολη θέση τους πάντες όταν μεταμφιέζεται σε κορίτσι και ανακοινώνει πως από 'δω και πέρα είναι κορίτσι, και θα παντρευτεί το συμμαθητή του, τον Ζερόμ! Υποκινημένοι από τον πατέρα του Ζερόμ, οι γονείς όλων των παιδιών υπογράφουν ψήφισμα με το οποίο ζητούν να αποβληθεί από το σχολείο.

Le déclin de l'empire américain

Καναδάς 1986. Σκηνοθεσία: Denys Arcand

Ο Ρεμύ, ο Πιερ, ο Κλωντ και ο Αλέν, καθηγητές ιστορίας, ετοιμάζουν ένα δείπνο για καλοφαγάδες. Την ίδια ώρα οι σύντροφοί τους, η Ντομνίκ, η Λουίζ, η Ντιάν και η Ντανιέλ προπονούνται σε ένα κέντρο γυμναστικής και αισθητικής. Οι γυναίκες συζητούν για τους άντρες, οι άντρες συζητούν για τις γυναίκες. Και έπειτα το δείπνο... Οι συζητήσεις αποκαλύπτουν το ψέμμα μιας εποχής, και την αδιστακτη επιθυμία του καθενός.

ο καθημερινός σας συνεργάτης

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ
ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ
ΕΥΚΑΡΠΙΑ
ΘΕΡΜΗ
Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ
ΚΑΛΟΧΩΡΙ
ΚΟΥΦΑΛΙΑ
ΛΑΓΚΑΔΑΣ
ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΥ
ΝΤΕΠΟ
ΠΕΡΑΙΑ
ΣΙΝΔΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΟΥΜΠΑ

Αγ. Δημητρίου 51, Τ.Κ. 546 32
Γιαννιτσών 134, Τ.Κ. 546 27
Εθν. Αμύνης 38, Τ.Κ. 546 21
Πολυτεχνείου 59, Τ.Κ. 564 29
Ο. Κολοκοτρώνη 14, Τ.Κ. 570 01
Ι. Δραγούμη 17, Τ.Κ. 546 25
28ης Οκτωβρίου 85, Τ.Κ. 570 09
Εθν. Αντιστάσης 56, Τ.Κ. 571 00
Σ. Τσοκμάνη & Μακζιδωνίας 1, Τ.Κ. 572 00
Δραπετσώ 6, Τ.Κ. 546 21
Α. Κ. Καραμανλή 154, Τ.Κ. 542 49
Γ. Παπανδρού 51, Τ.Κ. 546 49
Θεσσαλονίκης 56, Τ.Κ. 570 19
Χρυσ. Σμύρνης 11, Τ.Κ. 574 00
Ι. Γυλιόκη 23, Τ.Κ. 564 30
Παπάρη 95 & Ψηφτού, Τ.Κ. 544 53

ΤΗΛ 2310-566321 • FAX 2310-566323 • e-mail: SOK@taxidromiki.gr
ΤΗΛ 2310-502790 • FAX 2310-502813 • e-mail: SKO@taxidromiki.gr
ΤΗΛ 2310-266802 • FAX 2310-254006 • e-mail: SKF@taxidromiki.gr
ΤΗΛ 2310-888505 • FAX 2310-888400 • e-mail: SKE@taxidromiki.gr
ΤΗΛ 2310-466998 • FAX 2310-466934 • e-mail: SKU@taxidromiki.gr
ΤΗΛ 2310-567464 • FAX 2310-502596 • e-mail: SKD@taxidromiki.gr
ΤΗΛ 2310-789815 • FAX 2310-789810 • e-mail: SKZ@taxidromiki.gr
ΤΗΛ 23910-21300 • FAX 23910-21301 • e-mail: SKL@taxidromiki.gr
ΤΗΛ 23940-20854 • FAX 23940-20378 • e-mail: SKI@taxidromiki.gr
ΤΗΛ 2310-254663 • FAX 2310-254006 • e-mail: SKF@taxidromiki.gr
ΤΗΛ 2310-312527 • FAX 2310-317352 • e-mail: SKY@taxidromiki.gr
ΤΗΛ 2310-403807 • FAX 2310-412451 • e-mail: SKN@taxidromiki.gr
ΤΗΛ 23920-20600 • FAX 23920-22730 • e-mail: SKP@taxidromiki.gr
ΤΗΛ 2310-569380 • FAX 2310-569626 • e-mail: SKS@taxidromiki.gr
ΤΗΛ 2310-800230 • FAX 2310-587514 • e-mail: SKM@taxidromiki.gr
ΤΗΛ 2310-914847 • FAX 2310-963309 • e-mail: SKT@taxidromiki.gr

ΕΣΤΕ: Λεωφόρος 15 - Μεταμόρφωση Αττικής, Τ.Κ. 144 52, ΤΗΛ ΚΕΝΤΡΟ: 210 28 87 100, FAX: 210 28 35 210
Υπόγειο Κέντρο Θεσσαλονίκης, ΤΗΛ ΚΕΝΤΡΟ: 2310 753765, FAX: 2310 789179
www.taxidromiki.gr

ΜΠΟΥΤΑΡΗ ΑΠΟ ΤΟ 1879

Εδώ και 125 χρόνια
η ποιότητα
μάς έγινε τρόπος ζωής.

Πριν 125 χρόνια, θέσαμε τις βάσεις μιας εξελεγμένης αναπτυξιακής φιλοσοφίας με κύριο αξίωμα την προαίτηση στην ποιότητα. Από τότε, δημιουργούμε αρτεφύνας σε αλκοόληρα την Ελλάδα και επισκέψαμε ανατολικά που ενσωματώνονται στη ζωή της κάθε περιοχής αναδεικνύοντας τη μοναδικότητά της. Προσφέρουμε τα ελληνικά ποικίλια στην Ελλάδα και στα εξωτερικά. Αναδεικνύουμε τις ξένες ποικίλια στην τόση μας. Σηπρίζουμε κάθε δραστηριότητα που προωθεί τον πολιτισμό σε κάθε του έκφραση. Κατακτάμε σημαντικές βραβεύσεις σε διεθνείς διαγωνισμούς, με αποκορύφωμα τις 8 βραβεύσεις από το έγκρο περιοδικό "Wine and Spirits", ως "Διεθνής Ονομασία της χρονιάς". Εδώ και 125 χρόνια παραμένουμε πιστοί στην ποιότητα. Γι' αυτό και η ποιότητα μάς έγινε τρόπος ζωής.

BOUTARI

Ποιότητα Ζωής

www.boutari.gr

